

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-229/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvijestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija - Porezna uprava, Područni ured Zadar, OIB: 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zadru, protiv 1. tuženika Stečajna masa iza SLAD GRUPA d.o.o. u stečaju, Zadar, Ivana Gundulića 4D, OIB: 01099840404, kojeg zastupa stečajni upravitelj Krešimir Peroš iz Zadra i 2. tuženika GRAD d.o.o. u stečaju, Zadar, Široka ulica 9/A, OIB: 23294084859, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Sanja Pola Katavić iz Zadra, a ona po punomoćniku Zoranu Bogojeviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Nadramija i partneri d.o.o. iz Zagreba, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, odlučujući o žalbi drugotuženika protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-55/2025-36 od 18. prosinca 2025., u sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba drugotuženika GRAD d.o.o. u stečaju, Zadar, i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-55/2025-36 od 18. prosinca 2025.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba drugotuženika GRAD d.o.o. u stečaju, Zadar, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-55/2025-36 od 18. prosinca 2025.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-55/2025-36 od 18. prosinca 2025. prvostupanjski je sud utvrdio da ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen između prvotuženika kao prodavatelja i drugotuženika kao kupca, ovjeren po javnom bilježniku Emilu Brkiću iz Zadra pod poslovnim brojem Ov-12093/2019 10. prosinca 2019. gubi učinak prema tužitelju Republici Hrvatskoj u dijelu u kojem je to potrebno radi ispunjenja njegove

tražbine prema prvotuženiku u iznosu od 635.931,78 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 7. prosinca 2020. do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (točka I. izreke) te je odlučeno da je drugotuženik dužan dopustiti da tužitelj svoje potraživanje prema prvotuženiku u iznosu 635.931,78 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, tekućim od 7. prosinca 2020. do isplate, namiri pljenidbom, procjenom i prodajom nekretnine koja je predmet ugovora iz točke I. izreke - posebni dio nekretnine upisne u zk. ul. 12391 k. o. Zadar: k. č. 10013, zgrada površine 584 m² - suvlasnički dio s neodređenim omjerom - etažno vlasništvo (E3), poslovni prostor u prizemlju zgrade ukupne površine 36,61 m², bruto površine 39,01 m², namijenjen za pripremu i prodaju pekarskih proizvoda i prodaju sladoleda, sve u roku od osam dana i pod prijetnjom ovrhe. Rješenjem je naloženo prvotuženiku i drugotuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 4.250,00 EUR, sve u roku od 15 dana.

2. Odluka o tužbenom zahtjevu donesena je na temelju odredaba Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) o pobijanju dužnikovih pravnih radnji, odredaba čl. 66. do čl. 71. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1., čl. 163. i čl. 164. Zakona o parničnom postupka („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP).

3. Protiv navedene odluke žalbu je podnio drugotuženik zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijanu odluku uz naknadu troškova žalbenog postupka. U žalbi navodi da je sud trebao odbaciti tužbu zbog proteka roka iz čl. 71. st. 1. ZOO-a, da je drugotuženik izričito osporio postojanje tražbine tužitelja prema prvotuženiku, da je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer se sud nije osvrnuo na navode drugotuženika o osporenoj tražbini tužitelja prema prvotuženiku te da je trebalo izvesti dokaz financijskim vještačenjem.

4. Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je žalba neosnovana i predlaže ju odbiti te potvrditi presudu i rješenje. Navodi da je sukladno praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske (poslovni broj Rev-1828/12-2 od 3. svibnja 2017.) tužba podnesena u zakonskom roku iz čl. 71. st. 1. ZOO-a.

5. Žalba nije osnovana.

6. Nakon što je ispitana presuda na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 381. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

7. Suprotno žalbenim navodima nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Naime,

izreka presude je razumljiva, odluka nema nedostatke zbog koji se ne može ispitati, a u odluci su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni.

8. U odnosu na žalbeni navod da je postupku trebalo izvesti dokaz financijskim vještačenjem valja reći da drugotuženik u prvostupanjskom postupku nije predlagao izvođenje tog dokaza već tek u žalbi prvi put iznosi takvu tvrdnju. Sukladno odredbi čl. 352. ZPP-a taj žalbeni navod je nedopušten.

9. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je pobijanje dužnikovih pravnih radnji u smislu odredaba čl. 66.-71. ZOO-a. Actio Pauliana je vrsta tužbe kojom se pobijaju dužnikove pravne radnje učinjene na štetu vjerovnika, odnosno pobijanje pravnih radnji dužnika koji na različite načine umanjuje svoju imovinu kako bi onemogućio vjerovnika da se naplati. Odredbom čl. 70. ZOO-a propisano je da ako sud prihvati tužbeni zahtjev pravna radnja gubi učinak samo prema tužitelju i samo toliko koliko je potrebno za ispunjenje njegova potraživanja. Dakle, u pravnoj primjeni navedenih odredaba Zakona o obveznim odnosima, kojima je regulirano pitanje pobijanja pravnih radnji između dužnika i treće osobe koje su predmet pobijanja ide se samo za tim da se ograniči djelovanje pravnog posla i time otkloni štetni učinak u odnosu na vjerovnika. Time se ne zadire u eventualno pravo treće osobe na naknadu štete prema dužniku, a i treća se osoba može osloboditi takvog ograničavanja pravnog posla ako plati vjerovniku ono što mu dužnik duguje.

10. Nije sporno među strankama da su prvotuženik kao prodavatelj i drugotuženik kao kupac sklopili ugovor o kupoprodaji nekretnine ovjeren po javnom bilježniku Emilu Brkiću iz Zadra pod poslovnim brojem Ov-12093/2019 10. prosinca 2019. kojim je prodavatelj prodao, a kupac kupio posebni dio nekretnine upisne u zk. ul. 12391 k.o. Zadar: k. č. 10013, zgrada površine 584 m² - suvlasnički dio s neodređenim omjerom - etažno vlasništvo (E3), poslovni prostor u prizemlju zgrade ukupne površine 36,61 m², bruto površine 39,01 m².

11. Pravilno je prvostupanjski sud odbio prigovor drugotuženika da je tužitelj podnio tužbu protivno odredbi čl. 71. st. 1. ZOO-a. Navedenom odredbom je propisano da se tužba za pobijanje može podnijeti u roku od jedne godine za raspolaganje iz čl. 67. st. 1. toga Zakona, a za ostale slučajeve u roku od tri godine. Prema odredbi čl. 71. st. 2. ZOO-a rok se računa od dana kad je poduzeta pravna radnja koja se pobija, odnosno od dana kad je trebalo poduzeti propuštenu radnju.

12. U konkretnom slučaju pravna radnja koja se pobija poduzeta je 10. prosinca 2019., a tužba je u ovom postupku podnesena 11. prosinca 2020. Pravilno je utvrdio prvostupanjski sud da u slučaju kada se pravna radnja dužnika sastoji od više odvojenih akata, u konkretnom slučaju od sklapanja kupoprodajnog ugovora o kupoprodaji nekretnine, njegove ovjere kod javnog bilježnika i potom predaje zemljišnoknjižnom sudu na provedbu, tada je dužnikova radnja poduzeta u trenutku kada je poduzet posljednji akt kojim se ta radnja okončava, a to je dan kada je dužnik predložio upis u zemljišne knjige - 11. prosinca 2019. (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatskoj u odluci poslovni broj Rev-1828/12-2 od 3. svibnja 2017.)

13. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud ocjenom izvedenih dokaza utvrdio sljedeće:

- da prvotuženik ima dugovanje prema tužitelju s osnova poreznog duga,
- da je prvotuženik priznao tužbeni zahtjev u cijelosti,
- da se tužba za pobijanje dužnikovih pravnih radnji podnosi protiv dužnika i treće osobe s kojom je ili u čiju je korist poduzeta pravna radnja koja se pobija odnosno protiv njezinih sveopćih pravnih slijednika te da se u konkretno slučaju može donijeti identična odluka u odnosu na obje tužene strane koji su nužni i jedinstveni suparničari,
- da nije sporno da tužiteljica prema prvotuženiku ima potraživanje u visini od 635.931,78 EUR,
- da je to potraživanje potvrđeno mnogobrojnim rješenjima o ovrsi donesenim u upravnim postupcima pred Ministarstvom financija, Poreznom upravom, Područnim uredom Zadar te su isti dostavljeni u sudski spis,
- da tuženi ne spore postojanje tih pravomoćnih rješenja kojima je utvrđeno potraživanje tužiteljice, već samo iznose tijekom postupka uglavnom sve one navode koji su bili izneseni u upravnim postupcima u okviru prigovora na rješenja o ovrsi, a koji prigovori su odbijeni,
- da drugotuženik tvrdi da je višestrukim cesijama podmirio svoje potraživanje prema prvotuženiku i da je zato sklopljen kupoprodajni ugovor i provedena uknjižba prava vlasništva u zemljišnoj knjizi,
- da iz sadržaja kupoprodajnog ugovora proizlazi da je ugovorena kupoprodajna cijena u iznosu od 1.700.000,00 kn, da se kupac obvezao isplatiti kupoprodajnu cijenu u roku od godine dana računajući od dana potpisivanja ugovora te je prodavatelj ovlastio kupca da na temelju toga Ugovora ishodi uknjižbu prava vlasništva na opisanom posebnom dijelu nekretnine te da u posjed predmetne nekretnine kupac stupa odmah po potpisu Ugovora,
- da prvotuženik nema druge imovine,
- da se kod Općinskog suda u Zadru vodio ovršni postupak pod poslovnim brojem Ovr-689/2020 i to po prijedlogu Republike Hrvatske na nekretnini ovršenika Branka Bungura, na temelju ovršne isprave - Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama u vlasništvu ovršenika Branka Bungura zbog duga društva Slad Grupa u iznosu od 112.932,47 EUR,
- da se nad prvotuženikom kao dužnikom vodio stečajni postupak pod poslovnim brojem St-56/2020, da je 2. veljače 2021. doneseno rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka, da društvo nije imalo unovčive imovine, a da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka Financijska agencija podnijela sudu 7. veljače 2020.,
- da tužitelj ima dospjelo potraživanje prema prvotuženiku te da je tužitelj dokazao da su prvotuženik i drugotuženik sklapanjem Ugovora i prijenosom nekretnine koja je predmet ugovora onemogućili tužiteljicu, među ostalim, da namiri svoje potraživanje.

14. S utvrđenjima prvostupanjskom suda suglasan je i ovaj sud, a pravilna je i odluka prvostupanjskog suda o tužbenom zahtjevu budući da je tužitelj dokazao da bi prvotuženik bio insolventan odnosno da ne može namirivati svoju dospelu tražbinu prema tužitelju, a dokazao je da je dug veći od iznosa od 635.931,78 EUR.

15. Naime, iz sadržaja Upravnog ugovora od 10. lipnja 2019. proizlazi da su isti sklopili tužitelj i prvotuženik te da su suglasni da prvotuženik na dan 26. travnja 2019.uguje tužitelju iznos od 840.248,16 kn, a da iz stanja računa poreznog obveznika - prvotuženika na dan 7. prosinca 2020. proizlazi da uguje iznos od 5.634.318,31 kn odnosno 748.864,33 EUR. Iz podataka u spisu proizlazi da niti prvotuženik niti drugotuženik nisu osporavali vjerodostojnost i sadržaj ovih isprava.

16. Dakle, za uspješno pobijanje pravnih radnji dužnika potrebne su pretpostavke (insolventnosti prvotuženika) propisane odredbom čl. 66. ZOO-a. Nije sporno da su opće pretpostavke koje za ocjenu osnovanosti konkretnog tužbenog zahtjeva treba imati u vidu, dospelost tražbine vjerovnika prema dužniku, pravna radnja dužnika poduzeta na štetu vjerovnika, insolventnost dužnika i postojanje oštećenja vjerovnika tako da pobijanje omogućuje vjerovnikovo namirenje i da opće pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene (čl. 66. ZOO-a).

17. Za uspješno pobijanje dužnikove pravne radnje nužno je:

1. ispunjenje određenih općih pretpostavki propisanih odredbom čl. 66. ZOO-a koje se moraju ispuniti u svakom konkretnom slučaju pobijanja kumulativno,

2. uz ispunjenje svih općih pretpostavaka, nužno je još i ispunjenje jedne od posebnih pretpostavaka propisanih odredbom čl. 67. ZOO-a, i

3. sudionici u sporu moraju imati aktivnu i pasivnu legitimaciju (čl. 69. ZOO-a) i tužba mora biti podnesena u roku iz čl. 71. ZOO-a.

18. Tražbina je dospjela za isplatu od trenutka kad je vjerovnik ovlašten zahtijevati njezinu isplatu, znači onda kada je nastupio rok za ispunjenje dužnikove obveze, odnosno kad je dužnik došao u zakašnjenje. U konkretnom slučaju tužitelj i prvotuženik su sklopili Upravni ugovor o namirenju poreznog duga 10. lipnja 2019., tuženici su sklopili ugovor o kupoprodaji nekretnina 10. prosinca 2019., a kako prvotuženik nije podmirivao dugovanje prema tužitelju, u trenutku podnošenja tužbe dugovanje je iznosilo 748.864,33 EUR.

19. Nadalje, odredbom čl. 66. st. 2. ZOO-a propisano je da se smatra da je pravna radnja poduzeta na štetu vjerovnika ako zbog nje dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine. U parnicama radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji od odlučnog je značaja ispitati je li pravna radnja dužnika rezultirala smanjenjem dužnikove imovine u korist treće osobe i to u mjeri da on više nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine. Naime, tužitelj kao vjerovnik mora dokazati stvarnu ili vjerojatnu nenaplativost tražbine odnosno insolventnost dužnika u odnosu na konkretnu tražbinu. U konkretnom slučaju prvotuženik je priznao tužbeni zahtjev, a tužitelj je dokazao da prvotuženik nema druge imovine iz koje bi tužitelj mogao naplatiti svoju tražbinu.

20. I odluka o troškovima postupka je zakonita i pravilna donesena primjenom odredbe čl. 154. st. 1., čl. 163. ZPP-a, a tu odluku drugotuženik konkretno niti ne osporava.

21. Kako je, dakle, prvostupanjski sud pravilno odlučio o tužbenom zahtjevu, a drugotuženik žalbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost i pravilnost

prvostupanjske odluke, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1., u vezi s čl. 381. ZPP-a odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu odluku.

Zagreb, 10. ožujka 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30883-cf363**

Kontrolni broj: **03ded-a647f-8ea39**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.